

paa, at dette er sket. Kun ud fra det Synspunkt, at den drejer sig om et rent og skært Erstatningskrav som Følge af en skadegørende Handling fra Statens Side, kan det blive afgørende, om den skadelidte har været blandt dem, der har ønsket Gennemskæringen. Men naar man ikke vil erkende, at Sagen med Rette kan ses ud fra dette Synspunkt, er man heller ikke berettiget til at skelne mellem dem, der har ansøgt om at faa Gennemskæringen, og dem, der ikke har, og det kan for øvrigt i adskillige Tilfælde være vanskeligt at paavise. Som den højtærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, vilde man her ogsaa kunne komme ind paa Gradsforskelligheder, om de paagældende har søgt mere eller mindre ivrigt og lignende. Jeg tror derfor, at den mest praktiske Løsning fremkommer, hvis man ikke i nogen væsentlig Grad skyder dette Moment i Forgrunden. — Med Hensyn til den højtærede Indenrigsministers Udtalelser angaaende de Principper, han har foreskrevet den nedsatte Kommission, føler jeg mig ikke berettiget til at udtale noget om, hvorvidt Finansudvalget som Helhed kan slutte sig dertil, men jeg har det bestemte Indtryk, og det er mit personlige Skøn, at de Principper, som den højtærede Minister har fremstillet som værende lagt til Grund for Kommissionens Virksomhed, og som vil blive anvendt ved Tilstaaelsen af Erstatning, vil finde fuld Billigelse hos Flertallet i Finansudvalget.

Den højtærede Indenrigsminister fremkom i sin Omtale af Punkt 22 i Betænkningen med den Udtalelse, at det kunde være tvivlsomt, om Etatslønningsloven eller Lov af 26. Marts 1870 vil være at anvende ved Fastsættelsen af Lønnen for den paagældende Embedsmand, som har været Kontorchef i Finansministeriet og nu er konstitueret som Overpostinspektør, hvis han fik fast Ansættelse i dette Embede. I den Henseende ser jeg imidlertid ikke, at der kan være nogen som helst Tvivl. Ministeren betegnede ham som Kontorchef i Finansministeriet; det er han ogsaa, men det er for et Kontor, der har en særlig Stilling, idet det tillige henhører under Postvæsenets Centralbestyrelse; Personalet i dette og flere andre Kontorer i Finansministeriet er der ved § 17 i Etatsløn-

ningsloven indrømmet en særlig Retsstilling. Det hedder nemlig i nævnte Paragraf: „Naar en af de i Postvæsenets Centralbestyrelse herunder indbefattet Postrevisionskontorerne, . . . ansatte Tjenestemænd ansættes i en af de i denne Lov omhandlede Stillinger, anvendes Reglerne i Lovens §§ 5 og 6 med Hensyn til Fastsættelsen af det Lønningstrin, paa hvilket Tjenestemanden skal indtræde.“ Dette er en aldeles positiv Lovbestemmelse, der finder Anvendelse paa den her omhandlede Embedsmand. Denne har siddet som Chef for andet Postrevisionskontor, som er et Led i Postvæsenets Centralbestyrelse, og hans Lønning maa da, naar han udnævnes til at beklæde et i Etatslønningsloven omhandlet Postembede, fastsættes i Henhold til nævnte § 17. Han vil herefter være berettiget til at faa Alderstillæg beregnet fra et tidligere Tidspunkt, saaledes at han indtræder med den Lønning og det Alderstillæg, som ligger nærmest over hans nuværende Lønning, og han vil derefter ved Overtagelsen af det nye Embede have Krav paa en Lønning af 5,604 Kr. Det Synspunkt, som Finansudvalget har indtaget i denne Sag, gaar da ud paa, at mere bør han heller ikke have, naar han konstitueres i det samme Embede. Naar den højtærede Minister nævner, at der kunde være Spørgsmaal om i Stedet for at anvende Etatslønningsloven paa den paagældende at fastsætte hans Lønning i Henhold til Loven af 26. Marts 1870, skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa, at § 4 i denne Lov ikke vil give ham Ret til at medtage noget Alderstillæg til det nye Embede; i saa Fald vilde han derfor som Overpostinspektør kun faa dette Embedes Begyndelseslønning, 4,800 Kr., i Stedet for de 5,604 Kr.; han vil faa, naar Etatslønningslovens § 17 anvendes; denne giver ham altsaa 804 Kr. mere, saa der er ingen Fare for, at han vilde gøre Krav paa at blive behandlet efter Loven af 1870.

Den højtærede Minister har ogsaa villet se Sagen paa den Maade, at han tænker sig den paagældende Embedsmand først udnævnt til Overpostinspektør i det ene Distrikt og derefter konstitueret tillige som Overpostinspektør i det andet Distrikt, og mener, at der da i Henhold til § 6 i Loven af 26. Marts 1870 foruden den for-